

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ

Ζούσαμε στις ζωές των άλλων,
χωρίς μνήμες.

Οι δικές μας, είναι κλειδωμένες
σε σπίτια στο κύμα,
με τοίχους από βοκαμβίλιες,
που κάποτε, αντηχούσαν
από παιδικά γέλια.

Τότε, που αιχμαλωτίζαμε τον ήλιο
στα μάτια μας
και η πίστη κοίταγε ψηλά,
σαν κυπαρίσσι, στον ουρανό.

Τώρα πια δεν ζούμε,
όπως δεν ζουν και τα χελιδόνια,
πούδιωξαν
οι παγωμένες ψυχές μας.

Τώρα πια η αυγή,
δεν χαράζει,
στο παράθυρο της καρδιάς μας
και τ'αηδόνια σταμάτησαν να τραγουδούν,
αφού η άνοιξη κρύφθηκε για πάντα,
όταν ήμασταν παιδιά.

A.M.